

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 03 0 K 024039 24 Kž 3
Sarajevo, 12.05.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Ismete Mujanović kao predsjednice vijeća, Sonje Radošević i dr. sc. Mirze Hukeljića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Senide Kurtović, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.F., zbog krivičnih djela Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2., u vezi sa članom 332. stav 1. i Neukazivanje pomoći osobi povrijeđenoj u saobraćajnoj nezgodi iz člana 337. stav 1., sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama kantonalnog tužitelja iz Tuzle i braniteljice optuženog M.F., izjavljenim protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 024039 23 K od 15.01.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.05.2025. godine, u prisustvu federalnog tužitelja Saše Sarajlića, optuženog M.F. i njegove braniteljice, advokata Mirne Alibegović iz Tuzle, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalbe kantonalnog tužitelja iz Tuzle i braniteljice optuženog M.F., se odbijaju kao neosnovane i presuda Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 024039 23 K od 15.01.2024. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 024039 23 K od 15.01.2024. godine, optuženi M.F. je oglašen krivim za krivična djela Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2., u vezi sa članom 332. stav 1. i Neukazivanje pomoći osobi povrijeđenoj u saobraćajnoj nezgodi iz člana 337. stav 1., sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), pa mu je sud primjenom članova 43., 49. stav 1. i 54. stav 1. KZ FBiH, za krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2., u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci, a za krivično djelo Neukazivanje pomoći osobi povrijeđenoj u saobraćajnoj nezgodi iz člana 337. stav 1. KZ FBiH, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, a zatim ga je primjenom člana 54. stav 2. tačka b) KZ FBiH, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine, u koju kaznu mu je na osnovu člana 57. stav 1. KZ FBiH, uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 23.09.2023. godine, od 18,30 sati pa do 15.01.2024. godine. Na osnovu člana 77. KZ FBiH, optuženom je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom „B“ kategorije u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere. Na osnovu člana 202. stav

1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), optuženi je obavezan na naknadu troškova krivičnog postupka u iznosu od 954,70 KM i troškove sudskog paušala u iznosu od 100,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude. Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni P.G. je upućen na parnični postupak radi ostvarenja imovinskopravnog zahtjeva.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio kantonalni tužitelj iz Tuzle (u daljem tekstu: kantonalni tužitelj) zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe preinači prvostepena presuda na način da se optuženom M.F. izrekne kazna zatvora u dužem trajanju.

Prvostepena presuda se pobija i žalbom braniteljice optuženog M.F., advokata Mirne Alibegović iz Tuzle (u daljem tekstu: braniteljica optuženog), zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se uvažavanjem njene žalbe pobijana presuda preinači tako što će se optuženom izreći blaža sankcija od one koja je izrečena prvostepenom presudom.

Braniteljica optuženog je podnijela odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja, s prijedlogom da se ta žalba odbije kao neosnovana.

Federalna tužiteljica je podneskom broj T03 0 KTŽ 0113224 24 2 od 14.05.2024. godine, predložila da se uvažavanjem žalbe kantonalnog tužitelja preinači prvostepena presuda na način da se optuženom M.F. za svako pojedino krivično djelo utvrdi kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju, a potom izrekne jedinstvena kazna zatvora u dužem trajanju od one izrečene prvostepenom presudom, a da se žalba braniteljice optuženog odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, federalni tužitelj je u cijelosti ostao kod osnova, navoda i prijedloga iz žalbe kantonalnog tužitelja, kao i kod navoda i prijedloga iz podneska od 14.05.2024 godine. Na istoj sjednici, braniteljica optuženog M.F. je ostala kod osnova, navoda i prijedloga iz podnesene žalbe, kao i kod navoda i prijedloga iz datog odgovora na žalbu kantonalnog tužitelja, dok se optuženi M.F. u cijelosti pridružio navodima svoje braniteljice.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužitelja i braniteljice optuženog, potom i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je imajući u vidu i navode iz datog odgovora na žalbu, odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Kantonalni tužitelj smatra da izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine nije adekvatna težini učinjenog krivičnog djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, da se istom ne može postići svrha kažnjavanja i da je prvostepeni sud cijeneći sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, optuženom trebao izreći kaznu zatvora u dužem trajanju. S tim u vezi, u žalbi navodi da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja kazne trebao cijeliti kao otežavajuću okolnost, odlučnost koju je optuženi iskazao u cilju prikriivanja izvršenja krivičnog djela, budući da je optuženi nakon počinjenja krivičnog djela i udaljenja sa lica mjesta, kupio novi automobil iste boje kao što je bio onaj kojim je usmrtio G.M., a svoj automobil sakrio u šumi.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja nisu osnovani. Naime, u situaciji kada je prvostepeni sud na strani optuženog utvrdio niz olakšavajućih okolnosti koje se žalbom kantonalnog tužitelja uopće ne dovode u pitanje, onda to što prvostepeni sud nije kao otežavajuću okolnost cijenio da je optuženi nakon počinjenja krivičnog djela i udaljenja sa lica mjesta, kupio novi automobil iste boje kao što je bio onaj kojim je usmrtio G.M., a svoj automobil sakrio u šumi, samo po sebi, ne opravdava izricanje kazne zatvora u dužem trajanju, niti ta okolnost dovodi u pitanje pravilnost odluke o kazni.

Braniteljica optuženog smatra da je izrečena kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine prestroga, obzirom na postojanje niza olakšavajućih okolnosti na strani optuženog. S tim u vezi, u žalbi ukazuje da je optuženi porodičan čovjek, otac dvoje malodobne djece starosti tri i pet godina, da su optuženi i njegova supruga trenutno nezaposleni, obzirom da je optuženi nakon izricanja pobijane presude, bio primoran da zatvori svoju pekaru. Navodi i da je porodica optuženog, prije izvršenja predmetnih krivičnih djela redovno pomagala ugroženim građanima Gornjeg Rahića i okolnih mjesta u vrijeme Ramazana i drugim prilikama, da je optuženi pored vlastite porodice, od prihoda ostvarenih putem pekare izdržavao i svoje roditelje koji su nastanjeni u Č., odakle se optuženi, nakon što je uplatio komunalije u kući u kojoj žive njegovi roditelji, vraćao u vrijeme izvršenja krivičnih djela. Ukazuje i to da je optuženi u ranoj fazi krivičnog postupka – u toku istrage priznao izvršenje predmetnih krivičnih djela, čime je doprinio efikasnom okončanju krivičnog postupka, te da je prvostepeni sud, ovoj okolnosti kao i okolnosti da se optuženi ne dovodi u vezu sa izvršenjem bilo kojeg drugog krivičnog djela, trebao dati veći značaj.

Ovi žalbeni navodi braniteljice optuženog nisu osnovani.

Iz razloga datih u pobijanoj presudi je vidljivo da je prvostepeni sud kao olakšavajuće okolnosti cijenio i okolnosti na koje se žalbom braniteljice optuženog ukazuje (priznanje izvršenja predmetnih krivičnih djela u ranoj fazi postupka, izraženo kajanje, neosuđivanost i porodične prilike, obzirom da je otac dvoje malodobne djece), te po ocjeni ovog suda, istim dao adekvatan značaj. Žalbeni navodi braniteljice da su optuženi i njegova supruga trenutno nezaposleni jer je optuženi nakon izricanja presude bio primoran da zatvori pekaru, da je porodica optuženog redovno pomagala ugroženim građanima, da je optuženi pored vlastite porodice izdržavao i svoje roditelje u Č., nisu ničim potkrijepljeni, pa oni kao takvi ne dovode u pitanje pravilnost odluke o kazni. Ukazivanje braniteljice da se njen branjenik ne dovodi u vezu sa izvršenjem bilo kojeg drugog krivičnog djela i da je priznanjem doprinio efikasnom okončanju krivičnog postupka, su okolnosti koje je prvostepeni sud imao u vidu prilikom odmjeravanja kazne, budući da je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio priznanje i raniju neosuđivanost, kojim okolnostima je, kako je to ranije rečeno, dao adekvatan značaj. Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da su utvrđene pojedinačne kazne zatvora za krivična djela za koja je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim adekvatne, kao i izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju navedenom u izreci pobijane presude, da kao takva u svemu odgovara težini krivičnih djela i stepenu krivnje optuženog kao njihovog počinitelja i da je dovoljna, ali i potrebna za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

S obzirom na izloženo, ovaj sud je žalbu kantonalnog tužitelja i braniteljice optuženog M.F., na osnovu člana 328. ZKP FBiH, odbio kao neosnovane i odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničarka
Senida Kurtović,s.r.

Predsjednica vijeća
Ismeta Mujanović,s.r.